

อาทิตย์ที่ 2 เทศกาลธรรมดา ปี C

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาว์นอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

หัวข้อ : “เพราะพระเจ้าทรงโปรดปรานท่าน”

ในชีวิตสมรส เมื่อคู่สมรสได้เจริญขึ้นสู่ความรักที่มีวุฒิภาวะต่อกัน เราอาจได้ยินคนหนึ่งพูดในระหว่างการสนทนาว่า “แต่ภรรยาของผมและผมคิดว่า...” คู่สมรสคู่นั้นได้เติบโตขึ้นเป็นหนึ่งเดียวกันในชีวิต การสมรสแบบที่มีกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ที่ว่า “และทั้งสองจะเป็นร่างกายเดียวกัน” (ปฐมก 2:24, มธ 19:6) จงสังเกตว่าในภาษาพระคัมภีร์คำว่า “ร่างกาย-เนื้อหนัง” หมายถึงตัวบุคคลทั้งหมด อาจเป็นไปได้ว่า ความเป็นหนึ่งเดียวกันในการสมรสได้รับการเน้นมากเกินไปจากคนหนึ่งในกลุ่มสมรส ครั้งหนึ่งผู้ชายคนหนึ่งได้รักผู้หญิงตัวเล็ก ๆ คนนั้นมากเพราะคุณสมบัติอันดีงามในอุปนิสัยของเธอ อาจกลายเป็นเผด็จการที่พยายามจะทำให้ภรรยาเป็นเหมือนพิมพ์เขียวของตนเอง นี่เป็นความรักที่กลายเป็นความเห็นแก่ตัว

ความรักแท้เป็นการมีส่วนร่วมในบุคลิกภาพของอีกฝ่ายหนึ่งด้วยความเคารพ ไม่คิดที่จะทำลาย ในพระคัมภีร์ มนุษย์สัมพันธ์กับพระเจ้าในการเป็นคู่พันธะอันศักดิ์สิทธิ์ (พันธสัญญา) ซึ่งมีลักษณะเป็นการการสมรส ดังที่บทอ่านวันนี้แสดงให้เห็น แต่ในความรักยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระเจ้าไม่ทำลายเรา ในฐานะที่เป็นบุคคล เราทุกคนแตกต่างกันและควรจะแตกต่างกัน แม้ว่าเราทุกคนได้รับพระจิตแห่งความรักองค์เดียวกัน คริสตชนควรดำเนินชีวิตในความสุขของการสมรส (การเป็นคู่พันธะ-พันธสัญญา) ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

บทอ่านที่ 1 อสย 62 :1-5

หลังจากที่ประกาศก โฮเซยา (ราวศตวรรษที่ 8 ก่อนคริสตกาล) เอยถึงความล้มเหลวของการแต่งงานของตน เพื่อเป็นตัวอย่างความไม่ซื่อสัตย์ของอิสราเอลต่อพระเจ้าแล้ว หลังจากนั้น ผู้เขียนพระคัมภีร์จึงเปรียบเทียบสัมพันธ์ภาพระหว่างพระเจ้าและมนุษย์กับความรักระหว่างสามีกับภรรยา ในบทอ่านนี้ ศิษย์คนหนึ่งของอิสยาห์ใช้หัวข้อนี้บรรเทาใจประชาชนในสมัยของเขาว่า “ดังเจ้าบ่าวรู้สึกชื่นชมในเจ้าสาวของตน ดังนี้พระเจ้าของท่านจะชื่นชมในตัวท่าน” เขาให้คำยืนยันแก่คนเหล่านั้นว่า แม้ความไม่ซื่อสัตย์ในอดีตจะถูกลงโทษด้วยการต้องประสบความพ่ายแพ้และการถูกเนรเทศไปบาบิโลน แต่พระเจ้าทรงยกโทษและจะนำประชากรของพระองค์กลับมาเป็นเจ้าสาวของพระองค์

พระวาจาของพระเจ้าสำหรับเราในตอนนี้อาจจะเป็นคำถามที่ว่า “ท่านมองตัวเองในความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างไร พระสัญญาที่จะประทานรางวัลหรือความรักเป็นตัวกระตุ้นที่สำคัญในรูปแบบวิถีชีวิต คริสตชนของท่านหรือไม่ พระเจ้าทรงรักท่าน “จงเล่าถึงการอัศจรรย์ของพระเจ้าท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลาย”

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์

เพราะเห็นแก่ศิโยน ข้าพเจ้าจะไม่นิ่งเงียบ เพราะเห็นแก่กรุงเยรูซาเล็ม ข้าพเจ้าจะอยู่เฉยไม่ได้ จนกว่าการปลดปล่อยที่พระเจ้าประทานแก่กรุงนี้จะปรากฏขึ้นคูดงแสงอรุณ และความรอดพ้นของกรุงนี้จะส่องแสงเหมือนคอบเพลิงที่กำลังลุกไหม้ นานาชาติจะเห็นว่าพระเจ้าทรงปลดปล่อยเจ้า บรรดาภคินีจะทรงเห็นสิริรุ่งโรจน์ของเจ้า เจ้าจะได้ชื่อใหม่ ซึ่งพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานให้ เจ้าจะเป็นเสมือนมงกุฎงามในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นเหมือนมงกุฎของภคินีในพระหัตถ์พระเจ้าของเจ้า เขาจะไม่เรียกเจ้าอีกว่า “ผู้ถูกทอดทิ้ง” เขาจะไม่เรียกแผ่นดินของเจ้าอีกว่า “แม่ร้าง” แต่เขาจะเรียกเจ้าว่า “ความยินดีของเราอยู่ในเธอ” และเรียกแผ่นดินของเจ้าว่า “มีคู่สมรสแล้ว” เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยินดีในเจ้า และแผ่นดินของเจ้าจะมีคู่สมรส ไซ้แล้ว ชายหนุ่มแต่งงานกับสาวพรหมจารีฉันใด พระผู้สร้างของเจ้าก็จะแต่งงานกับเจ้าฉันนั้น เจ้าปาวยินดีเพราะเจ้าสาวฉันใด พระเจ้าของเจ้าก็จะทรงยินดีเพราะเจ้าฉันนั้น

บทอ่านที่ 2 1คร 12:4-11

เนื้อความทั้งหมดของเรื่องนี้คือหมู่คณะชาวโครินธ์ ในประเทศกรีซ ที่มีขบวนการพระจิตที่ทำงานอยู่อย่างเต็มตัว สมาชิกบางคนของกลุ่มได้นั้นที่พระคุณของพระจิตมากเกินไป โดยเฉพาะพระคุณของการพูดภาษาต่างๆ ได้ นักบุญเปาโลย้ำว่า พระเจ้าทรงรักเราทุกคน และประทานพระจิตแห่งความรักองค์เดียวกันแก่ทุกคน แต่พระองค์ทรงเคารพความเป็นปัจเจกชนของเรา เราแตกต่างกัน “มีงานที่แตกต่างกัน (การรับใช้ พระคุณ) แต่เป็นพระเจ้าองค์เดียวกันผู้ทรงทำให้สิ่งทุกอย่างสำเร็จไปในทุกคน ”

จงยอมรับคนอื่นว่าแตกต่างไปจากเรา จงประยุกต์สิ่งนี้กับครอบครัวท่าน กับเพื่อนและวัด การที่จะรักผู้อื่นเฉพาะเมื่อพวกเขาคิดอย่างเดียวกับที่ท่านคิดทุกประการนั้นเป็นความใจแคบ เป็นสิ่งที่กระทำกันใน “สังคมเปิด” จงเติบโตและออกมาให้พ้นความคิดแบบนี้เสียเถิด

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโครินธ์ฉบับที่หนึ่ง

พี่น้อง พระพรพิเศษมีหลายประการ แต่มีพระจิตเจ้าพระองค์เดียว มีหน้าที่หลายอย่างต่างกัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียว กิจการมีหลายอย่าง แต่มีพระเจ้าพระองค์เดียวผู้ทรงกระทำทุกอย่างในทุกคน พระจิตเจ้าทรงแสดงพระองค์ในแต่ละคนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม พระจิตเจ้าประทานถ้อยคำที่ปรึกษาแก่คนหนึ่ง พระจิตเจ้าพระองค์เดียวกันประทานถ้อยคำที่รอบรู้แก่อีกคนหนึ่ง พระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน ประทานความเชื่อแก่อีกคนหนึ่ง พระจิตเจ้าพระองค์เดียวกันประทานพระพรบำบัดรักษาโรค ประทานอำนาจทำอัศจรรย์ให้อีกคนหนึ่ง ประทานให้อีกคนหนึ่งประกาศพระวาจา ให้อีกคนหนึ่งรู้จักจำแนกจิตต่างๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ และให้อีกคนหนึ่งตีความอธิบายความหมายของภาษานั้นได้ พระพรพิเศษทั้งหมดนี้เป็นผลงานจากพระจิตเจ้าพระองค์เดียว ผู้ทรงแจกจ่ายพระพรต่างๆ ให้แต่ละคนตามที่พอพระทัย

พระวรสาร ยน 2:1-12

ในการอ่านพระวรสารฉบับที่สี่ เราควรจดจำไว้ว่า สำหรับผู้เขียนซึ่งเขียนขึ้นประมาณ 60 ปี หลังการสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า อัศจรรย์ที่พระเยซูทรงกระทำล้วนเป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ซึ่งเผยให้เห็นถึงธรรมชาติของเหตุการณ์ในชีวิตของพระคริสตเจ้าเป็นประการแรก นักบุญยอห์นได้ปรับและเสริมแต่งเรื่องราวที่เล่าปากต่อปากสืบต่อกันมาในหมู่คณะในสมัยของท่านขึ้นใหม่ เพื่อชี้ให้เห็นความคิดของท่าน นั่นหมายถึงการต้องศึกษาให้เข้าใจคำพูดและการอ้างอิงที่บ่งไว้เป็นนัยอย่างแยบยลในเรื่องเล่าต่างๆ เหล่านี้ ในบทอ่านวันนี้ พระเยซูเจ้าทรงเผยพระเกียรติมงคลของพระองค์ และทรงให้เราได้เริ่มรู้เลา ๆ ว่าพระองค์เป็นผู้ใด พระองค์ได้ทรงรับเอาบทบาทของเจ้าบ่าว โดยการประทานเหล้าองุ่นเพื่อเลี้ยงแขกที่มาในงานสมรส

พึงจดจำว่า ในประเพณีคริสต์ พระคริสตเจ้าสัมพันธ์กับพระศาสนจักรคือเราทุกคนในฐานะเจ้าบ่าวต่อเจ้าสาว (อฟ 5:31-32) และทุกวันอาทิตย์เราร่วมดื่มจากถ้วยเดียวกันกับพระองค์ ในการฉลองการบูชาขอบพระคุณ ถ้าเรารับศีลทั้งภายในใต้รูปปังและองุ่น “โปรดให้พระจิตเจ้าทรงรวบรวมทุกคน ที่รับพระกายและพระโลหิตแล้ว ให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน”

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญยอห์น

เวลานั้น มีงานมงคลสมรสที่หมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี พระมารดาของพระเยซูเจ้าทรงอยู่ในงานนั้น พระเยซูเจ้าทรงได้รับเชิญพร้อมกับบรรดาศิษย์มาในงานนั้นด้วย เมื่อเหล้าองุ่นหมด พระมารดาของพระเยซูเจ้า จึงมาทูลพระองค์ว่า “เขาไม่มีเหล้าองุ่นแล้ว” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “แม่ครับ แม่ต้องการอะไรจากลูก เวลาของลูกยังไม่มาถึง” พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงกล่าวแก่บรรดาผู้รับใช้ว่า “เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด” ที่นั้นมีโอ่งหินตั้งอยู่หกใบ เพื่อใช้ชำระตนตามธรรมเนียมของชาวยิว แต่ละใบจุน้ำได้ประมาณหนึ่งร้อยลิตร พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาผู้รับใช้ว่า “จงตักน้ำใส่โอ่งให้เต็ม” เขาก็ตักน้ำใส่จนเต็มถึงขอบ แล้วพระองค์ทรงสั่งเขาอีกว่า “จงตักไปให้ผู้จัดงานเลี้ยงเถิด” เขาก็ตักไปให้ผู้จัดงานเลี้ยงได้ชิมน้ำที่เปลี่ยนเป็นเหล้าองุ่นแล้ว ไม่รู้ว่าเหล้านี้มาจากไหน แต่ผู้รับใช้ที่ตักน้ำรู้ดี ผู้จัดงานเลี้ยงจึงเรียกเจ้าบ่าวมา พูกว่า “ใครๆ เขานำเหล้าองุ่นอย่างดีมาให้ก่อนเมื่อบรรดาแขกดื่มมากแล้ว จึงนำเหล้าองุ่นอย่างรองมาให้ แต่ท่านเก็บเหล้าอย่างดีไว้จนถึงบัดนี้”

พระเยซูเจ้าทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์ครั้งแรกนี้ที่หมู่บ้านคานา แคว้นกาลิลี พระองค์ทรงแสดงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ และบรรดาศิษย์เชื่อในพระองค์ หลังจากนั้น พระเยซูเจ้าเสด็จไปเมืองคาเปอร์นาอุม พร้อมกับพระมารดา ญาติพี่น้องและบรรดาศิษย์ ทุกคนพำนักอยู่ที่นั่นเพียงสองสามวัน